

บทบาทของผู้ปกครองในการใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์กับเด็กวัยอนุบาล
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร เขตคลองเตย

PARENT'S ROLES IN USING TECHNOLOGY AND INTERACTIVE MEDIA WITH
PRESCHOOLERS IN SCHOOLS UNDER THE BANGKOK METROPOLITAN
ADMINISTRATION IN KLONG TOEY DISTRICT

นางสาวชุตินา เล็กพงศ์ *

Chutima Lekpong

อาจารย์ ดร.ปณัฐสรณ์ จารุชัยนิวัฒน์ **

Panutsorn Jaruchainiwat, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์กับเด็กวัยอนุบาล ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร เขตคลองเตย ใน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และด้านการเฝ้าระวังในการใช้สื่อ ตัวอย่าง คือ ผู้ปกครองเด็กชั้นอนุบาล 1 - 3 จำนวน 103 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า บทบาทของผู้ปกครองในการใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์กับเด็กวัยอนุบาล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$) โดยมีรายละเอียดในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ผู้ปกครองปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$) ประเด็นค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การให้คำแนะนำเมื่อเด็กขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับการใช้งาน และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ช่วยอำนวยความสะดวกแก่เด็กขณะเล่นและใช้งานร่วมกัน ด้านการเฝ้าระวังในการใช้สื่อ ผู้ปกครองปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$) ประเด็นค่าเฉลี่ยสูงสุดมี 2 ประเด็น คือ คอยสังเกตขณะเด็กใช้งานและสนทนากับเด็ก ขณะเล่นเกมหรือดูโทรทัศน์ ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ติดตั้งโปรแกรมการใช้งานคุกกี้เพื่อติดตามการเล่นและการใช้งานของเด็ก

*นิสิตมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: chutima.akhtar@gmail.com

**อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: pattamasiri.t@chula.ac.th

Abstract

The purpose of this research was to study parents' role in using technology and interactive media with preschoolers in schools under the Bangkok Metropolitan Administration in Klong Toey District in 2 respects: co-use mediation and monitor mediation. The population were 103 parents of preschoolers studying in K.1-3. The research instrument was a questionnaire form. The data were analyzed using percentage, means, standard deviation and content analysis.

The research results found that the parents' overall role in promoting media literacy for preschoolers was at a high level ($\bar{x} = 3.91$). Each aspect was described as follows: the parents' co-use mediation was at a high level ($\bar{x} = 3.99$). The top issue is giving advice when children ask for help with the application. Also, the issue with the lowest mean is that it facilitates the child while playing and sharing. Surveillance in the use of parents' monitor mediation was at a high level ($\bar{x} = 3.83$). Two issues were observing children while using, and communication while playing games and watching television. The issue with the lowest was setting up the parallel operation program to follow playing and using it with children.

คำสำคัญ: บทบาทของผู้ปกครอง/ การใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์/ เด็กวัยอนุบาล

KEYWORDS: PARENT' ROLES / USING TECHNOLOGY AND INTERACTIVE / PRESCHOOLERS

บทนำ

ปัจจุบันความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมตลอด จนทำให้คนในสังคมมีวิถีชีวิตแตกต่างไปจากอดีต (สุขุม เฉลยทรัพย์ และคณะ, 2555) เทคโนโลยีช่วยในการทำงาน การดำเนินชีวิตของผู้คนมีความทันสมัย สะดวกรวดเร็ว และประหยัดเวลามากขึ้น เนื่องจากเทคโนโลยีช่วยสร้างองค์ความรู้ใหม่ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม อีกทั้งยังช่วยให้คนทั่วทุกมุมโลกสามารถติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูลถึงกันได้ตลอดเวลา จึงอาจกล่าวได้ว่าเทคโนโลยีเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญของการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน (พนิดา ขาตยาภา, 2559)

เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพหากมีการใช้อย่างเหมาะสม Hatch (2011) กล่าวถึงประโยชน์ของเทคโนโลยีว่า เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและมีประโยชน์สำหรับเด็ก คือ เทคโนโลยีช่วยเสริมสร้างทักษะพื้นฐาน ช่วยให้เด็กรับรู้และเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ได้รวดเร็ว โดยอุปกรณ์ที่ใช้ต้องสามารถตอบสนองและกระตุ้นให้เด็กมีการโต้ตอบ ช่วยสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ ช่วยอำนวยความสะดวก และเป็นเครื่องมือในการเตรียมความพร้อมสำหรับการเรียนรู้ นอกจากนี้การใช้สื่อและเทคโนโลยีในเด็กอนุบาล ยังสามารถใช้เป็นช่องทางสำหรับเด็กในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ช่วยเสริมสร้างพัฒนาการและทักษะทางด้านต่าง ๆ ใช้เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ หรือแม้แต่เด็กกับเด็กด้วยตนเอง แต่ในการนำสื่อและเทคโนโลยีมาใช้ควรอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่สำคัญ คือ ต้องไม่ใช้มากเกินไปจนก่อให้เกิดอันตรายแก่ตัวเด็ก ไม่ถูกนำมาใช้ทดแทนกิจกรรมที่เสริมสร้างความสัมพันธ์หรือการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คน หรือสิ่งแวดล้อมตัว เช่น การเล่น ดังนั้น การเลือกใช้สื่อและเทคโนโลยีกับเด็กเล็ก จึงควรเป็นสื่อปฏิสัมพันธ์ที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ โดยยึดหลักแนวปฏิบัติที่เหมาะสมกับพัฒนาการเด็กปฐมวัยและหลักการพัฒนาเด็ก และที่สำคัญไม่ควรให้เด็กใช้สื่อเพียงลำพังแต่ควรเป็นการใช้สื่อเทคโนโลยีร่วมกันระหว่างเด็ก และผู้ใหญ่ (ชนิพรรณ จาติเสถียร, กันตวรรณ มีสมสาร และ อภิรดี ไชยกาล, 2560) การนำเทคโนโลยีมาใช้ต้องนำมาใช้โดยการบูรณาการกับเครื่องมืออื่น ๆ ในลักษณะของการเป็นสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ โดยใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุน

การเรียนรู้ของเด็ก ไม่นำเทคโนโลยีมากำหนดเป็นบทเรียนสำหรับเด็ก ส่งเสริมช่วงความสนใจ และทักษะการแก้ปัญหาของเด็ก (วัฒนา บุญฤทธิ์, 2552)

Zaman et al., (2016) ได้ศึกษากลยุทธ์ใหม่เกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการเป็นสื่อกลางในการนำเทคโนโลยีและสื่อเชิงปฏิสัมพันธ์มาใช้กับเด็ก 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการกำหนดและควบคุม การใช้งาน เป็นการกำหนดและควบคุมที่เกี่ยวข้องกับเวลา อุปกรณ์ เนื้อหา สถานที่ในการใช้งาน และการซื้อ ด้านการใช้สื่อร่วมกับเด็ก โดยมีบทบาทเป็นผู้ให้การช่วยเหลือในงานเบื้องต้น และใช้งานร่วมกันกับเด็ก และคอยให้ความช่วยเหลือขณะใช้งาน ด้านการให้ความรู้แก่เด็กในเนื้อหาและการใช้งาน และด้านการเฝ้าระวัง ดูแลระมัดระวังการใช้งานเทคโนโลยีและสื่อของเด็ก ส่วน American Academy of Pediatrics (2013) ได้ให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับบทบาทในการใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์สำหรับเด็กปฐมวัย ว่าควรจำกัดเวลาในการใช้งานไม่เกิน 1-2 ชั่วโมงต่อวัน และห้ามเด็กอายุต่ำกว่า 2 ปี ใช้สื่อและเทคโนโลยี ควรนำโทรทัศน์และอุปกรณ์เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตไว้นอกห้องนอน ผู้ปกครองควรดูแลควบคุมการใช้และการเข้าถึงสื่อเทคโนโลยีของเด็กรับชมโทรทัศน์ ภาพยนตร์และวิดีโอร่วมกับเด็กพร้อมกับพูดคุยเกี่ยวกับแนวคิด และค่านิยมของครอบครัว รวมถึงการเป็นแบบอย่าง ในการวางแผนการใช้สื่อและเทคโนโลยีในครอบครัว การจำกัดการใช้เทคโนโลยีและสื่อมีความสำคัญ ต้องพิจารณาถึงขอบเขตที่เหมาะสมเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีและสื่อในเด็ก ดูแลควบคุมการใช้งาน ไม่ควรใช้ในรูปแบบที่ก่อให้เกิดความเสียหาย ส่งผลต่ออารมณ์ เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือละเมิดสิทธิเด็ก ซึ่งรวมถึงการใช้ความรุนแรง ภาพ ไม่สนับสนุนการใช้งานเทคโนโลยีและสื่อแบบขาดการโต้ตอบมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กในวัย 2-5ปี มีการใช้งานที่เหมาะสมเพื่อสนับสนุนการมีปฏิสัมพันธ์ และการตอบสนองระหว่างเด็กและผู้ใหญ่ (NEYC and Fred Rogers Center, 2012)

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2560) สำรวจการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. 2560 กับประชากร อายุ 6 ปีขึ้นไป ประมาณ 63.1 ล้านคน พบว่า มีผู้ใช้คอมพิวเตอร์ 19.4 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 30.8 ผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 33.4 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 52.9 และผู้ใช้โทรศัพท์มือถือ 55.6 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 88.2 เมื่อพิจารณาแนวโน้มการใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์มือถือ ของประชากร อายุ 6 ปีขึ้นไป ในช่วงระยะเวลา 5 ปี ระหว่างปี 2556-2560 พบว่า ผู้ใช้คอมพิวเตอร์ลดลงจาก ร้อยละ 35.0 เป็นร้อยละ 30.8 ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 28.9 เป็นร้อยละ 52.9 ผู้ใช้โทรศัพท์มือถือเพิ่มขึ้น จากร้อยละ 73.3 เป็นร้อยละ 88.2 เมื่อพิจารณาผู้ใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์มือถือเป็นรายภาค พบว่า กรุงเทพมหานคร มีผู้ใช้คอมพิวเตอร์สูงสุด คือ ร้อยละ 49.2 รองลงมาภาคกลาง ร้อยละ 30.1 ภาคใต้ ร้อยละ 27.9 ภาคเหนือ ร้อยละ 27.7 และต่ำที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 26.2 จากสถิติดังกล่าว กรุงเทพมหานครจึงเป็นเขตที่มีความน่าสนใจเพราะเป็นเมืองหลวงและศูนย์กลางความเจริญในด้านต่างๆ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานครชั้นใน เป็นเขตเศรษฐกิจใหม่ จากการสำรวจจำนวนชุมชน ประชากร ครอบครัว และหลังคาเรือนของชุมชนในกรุงเทพมหานคร เดือนตุลาคม 2560 พบว่า เขตคลองเตยเป็นเขตที่มีประชากรหนาแน่นเขตหนึ่งในกรุงเทพมหานคร โดยมีประชากรทั้งหมด 94,380 คน ดัชนีชี้วัดความยากจนในเขตคลองเตย เป็นเขตที่มีช่องว่างความยากจนร้อยละ 0.7 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีความแตกต่างทางด้านรายได้ภายในเขตค่อนข้างชัดเจน สภาพสังคมของเขตคลองเตยเป็นย่านเศรษฐกิจ และเป็นชุมชนแออัดขนาดใหญ่ 41 ชุมชน เป็นย่านธุรกิจ และชุมชนที่เก่าแก่ เป็นเขตที่มีที่ตั้งของสถานที่สำคัญทางด้านเศรษฐกิจ สถานที่ราชการ และหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน มีผู้คนหลากหลายระดับอาศัยอยู่ในพื้นที่ และมีความแตกต่างในด้านการประกอบอาชีพทั้งอาชีพรับจ้าง ค่าขาย พนักงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจ ข้าราชการ

พ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นบุคคลสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก พ่อแม่ควรให้คำแนะนำ ชี้แนะทั้งข้อดีและข้อเสียแก่เด็ก หากเด็กสงสัยหรือมีปัญหา พ่อแม่ ผู้ปกครองจะได้แก้ไขได้ทันที่ นอกจากนี้ ยังควรปลูกฝังให้เด็กได้ใช้สติปัญญาในการคิดวิเคราะห์ข้อดีข้อเสีย พยายามสร้างจิตสำนึกให้เด็ก คิดเสมอว่าตนเองเป็นผู้ใช้เทคโนโลยี เป็นผู้ควบคุมเทคโนโลยีไม่ใช่ทาสของเทคโนโลยี (บุหงา เม่นทอง, 2547) นอกจากนี้ พ่อแม่ ผู้ปกครองควรดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด เป็นผู้เลือกสรรอุปกรณ์เหล่านี้ให้ลูก เช่น การเลือกโปรแกรมหรือเกมที่เหมาะสมกับการพัฒนาสมองและทักษะต่างๆ ที่จำเป็นมีการกำหนดเวลาในการใช้งาน การเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยี เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีให้กับเด็ก ให้เด็กมีความฉลาด รู้เท่าทันและใช้ชีวิตในโลกแห่งเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม สร้างสรรค์ และมีคุณภาพ (พนิดา ซาตยาภา, 2559)

โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร เป็นโรงเรียนภายใต้การดูแลของกระทรวงมหาดไทย ตั้งในชุมชนแออัดการเคหะแห่งชาติมีความแออัด รองรับนักเรียนในพื้นที่เขตคลองเตย ที่อาศัยในชุมชน เป็นสถานศึกษาที่ไม่มีการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายตามโครงการเรียนฟรี เรียนดีอย่างมีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กในชุมชนให้ได้มีโอกาสในการเข้าถึงการศึกษา (กลุ่มสารสนเทศ, 2561)

การศึกษาเอกสาร หนังสือ งานวิจัยต่าง ๆ พบว่า ในต่างประเทศมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์จำนวนมาก โดยให้ความสนใจไปที่การนำเทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์มาใช้กับเด็กเล็ก ในขณะที่ในประเทศไทยนั้นมีการศึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีและสื่อโทรทัศน์ ในด้านของการศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์มาใช้กับเด็กอนุบาลมีจำนวนไม่มาก ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาเรื่อง บทบาทของผู้ปกครองในการใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์กับเด็กวัยอนุบาลใน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และด้านการเฝ้าระวังในการใช้สื่อ เพื่อให้ได้ข้อมูลเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการให้ความรู้ผู้ปกครอง ส่งเสริมบทบาทการเลี้ยงดูเด็กโดยใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์อย่างเหมาะสม และเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาในโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำถามการวิจัย

ผู้ปกครองมีบทบาทอย่างไรในการใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์กับเด็กวัยอนุบาล

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์กับเด็กวัยอนุบาล ใน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และด้านการเฝ้าระวังในการใช้สื่อ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาเอกสารเกี่ยวกับบทบาทผู้ปกครองในการใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์จากหนังสือ บทความ และงานวิจัยต่างๆ เพื่อนำมาสังเคราะห์และกำหนดเป็นกรอบแนวคิด และสร้างเครื่องมือวิจัย ดังนี้

ตาราง 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา	ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย
บทบาทผู้ปกครองใน การใช้เทคโนโลยีและ สื่อเชิงปฏิสัมพันธ์	1. ด้านการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้	1.1 การใช้สื่อร่วมกัน
		1.1.1 การเล่นร่วมกับเด็ก
		1.1.2 การให้ความช่วยเหลือขณะใช้สื่อ
		1.2 การให้ความรู้เกี่ยวกับสื่อ
	2. ด้านการเฝ้าระวังในการใช้สื่อ	1.2.1 ด้านทักษะการใช้สื่อ
		1.2.2 การเป็นแบบอย่างในการรู้เท่าทันสื่อ
		1.1 การสร้างข้อตกลงในการใช้สื่อ
		2.1.1 การควบคุมการใช้สื่อ
		2.1.2 การกำหนดพื้นที่การใช้สื่อ
		2.2 การใช้งานอย่างอิสระภายใต้การดูแล
		2.2.1 การกำหนดเนื้อหาของสื่อ
		2.2.2 การกำหนดรูปแบบของสื่อ

2. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองของเด็กที่กำลังศึกษาในชั้นอนุบาลปีที่ 1-3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร เขตคลองเตย จำนวน 150 คน

2.2 ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ปกครองเด็กชั้นอนุบาล 1 - 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร เขตคลองเตย ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีของ Krejcie และ Morgan (อ้างถึงในวรรณิ แกมเกตุ, 2551) ตัวอย่างจำนวน 108 คน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และระดับความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 5% จากนั้นสุ่มตัวอย่างด้วยการจับฉลากได้ผู้ปกครองชั้นอนุบาลปีที่ 1-3 ระดับชั้นละ 36 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 เครื่องที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครองในการใช้เทคโนโลยีและสื่อเชิงปฏิสัมพันธ์กับเด็กวัยอนุบาลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร เขตคลองเตย แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ความสัมพันธ์กับเด็ก ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และข้อมูลเกี่ยวกับการใช้งานเทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์ จำนวน 12 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครองในการใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์กับเด็กวัยอนุบาล แบ่งเป็น 2 ด้าน ด้านการมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ และด้านการเฝ้าระวังในการใช้สื่อ มีลักษณะมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัญหาและอุปสรรคในการใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์กับเด็กวัยอนุบาล จำนวน 3 ข้อ เป็นคำถามแบบปลายเปิด

3.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปหาอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบพิจารณาเพื่อขอคำแนะนำ ตรวจสอบความถูกต้อง ครอบคลุมเนื้อหา และความเหมาะสมของการใช้ภาษา เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นก่อนพัฒนาเป็นเครื่องมือฉบับสมบูรณ์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นแบบสอบถามโดยการทำหนังสือขอความร่วมมือไปทางโรงเรียนที่เป็นตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตแจกแบบสอบถามแก่ผู้ปกครอง และเก็บรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดด้วยตัวเอง

4.2 ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามทั้งหมด 108 ชุด และเก็บรวบรวมข้อมูลที่สมบูรณ์ ได้ทั้งหมด 103 ชุด คิดเป็นร้อยละ 95.37

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีกระบวนการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ยแล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 บทบาทของผู้ปกครองในการใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์กับเด็กวัยอนุบาล ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร เขตคลองเตย ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียงโดยมีเกณฑ์การแปลความหมายเป็นระดับของการปฏิบัติดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.51 – 5.00	หมายถึง การใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์กับเด็กวัยอนุบาลระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.51 – 4.50	หมายถึง การใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์กับเด็กวัยอนุบาลระดับมาก
ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.51 – 3.50	หมายถึง การใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์กับเด็กวัยอนุบาลระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.51 – 2.50	หมายถึง การใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์กับเด็กวัยอนุบาลระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00 – 1.50	หมายถึง การใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์กับเด็กวัยอนุบาลระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์กับเด็กวัยอนุบาล จำนวน 3 ข้อ วิเคราะห์โดยนำข้อมูลที่ได้มาสรุป แจกแจงความถี่ แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปแบบความเรียง

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่องบทบาทของผู้ปกครองในการใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์กับเด็กวัยอนุบาล สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 89.53 มีอายุระหว่าง 25 - 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.86 โดยส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นมารดา คิดเป็นร้อยละ 67.44 โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับ

ประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 43.35 ผู้ปกครองส่วนมากประกอบอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 69.77 มีรายได้ในครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 56.98

2. บทบาทของผู้ปกครองในการใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์กับเด็กวัยอนุบาลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร เขตคลองเตย ผู้ปกครองมีบทบาทเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์ โดยรวมปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$)

1. ด้านการมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมมีการปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{x} = 3.99$) เมื่อพิจารณาประเด็นย่อยเป็นดังนี้

1.1 การใช้สื่อร่วมกัน

1.1.1 การเล่นและใช้งานร่วมกับเด็ก มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$) เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่า มีการปฏิบัติในระดับมากทุกประเด็น ประเด็นย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีปฏิสัมพันธ์กับเด็กขณะเล่นหรือใช้งาน ($\bar{x} = 4.19$) รองลงมา คือ รับชมรายการที่ให้ความบันเทิงไปพร้อมกับเด็ก ($\bar{x} = 4.08$) ให้โอกาสเด็กตัดสินใจในการเล่นหรือใช้งาน ($\bar{x} = 3.95$) กระตุ้นความสนใจเด็กขณะเล่นหรือใช้งาน ($\bar{x} = 3.91$) ร่วมเล่นเกมไปพร้อมกับเด็ก ($\bar{x} = 3.88$) ตามลำดับ

1.1.2 การให้ความช่วยเหลือขณะใช้สื่อ มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{x} = 3.93$) เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่า มีการปฏิบัติในระดับมากทุกประเด็น ประเด็นย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ให้คำแนะนำเมื่อเด็กขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับการใช้งาน ($\bar{x} = 4.19$) รองลงมา คือ ให้เด็กใช้สื่อโดยคำนึงถึงสุขภาพ ($\bar{x} = 4.10$) ให้เด็กแก้ไขปัญหาด้วยตนเองก่อนที่จะเข้าไปช่วยเหลือ ($\bar{x} = 3.86$) ช่วยอ่านข้อความที่ปรากฏบนหน้าจอให้แก่เด็ก ($\bar{x} = 3.76$) ช่วยเหลืออำนวยความสะดวกแก่เด็กขณะเล่นและใช้งานร่วมกัน ($\bar{x} = 3.73$) ตามลำดับ

1.2 การให้ความรู้

1.2.1 การสอนเกี่ยวกับสื่อ มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10$) เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่า มีการปฏิบัติในระดับมากทุกประเด็น ประเด็นย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการใช้งานเบื้องต้นแก่เด็ก ($\bar{x} = 4.15$) รองลงมาที่มีค่าเท่ากัน คือ พูดคุยเกี่ยวกับเนื้อหาที่เด็กพบในละครหรือเกมและสอนการดูแลรักษาการใช้งานอย่างถูกวิธีแก่เด็ก ($\bar{x} = 4.12$) อธิบายข้อดีและข้อเสียของการใช้ให้แก่เด็กและสอนให้เด็กมีทักษะในการรู้เท่าทันสื่อ ($\bar{x} = 4.07$) ตามลำดับ

1.2.2 การเป็นแบบอย่าง มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$) เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่า มีการปฏิบัติในระดับมากทุกประเด็น ประเด็นย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ใช้งานในเวลาที่เหมาะสมและตามความจำเป็น ($\bar{x} = 4.01$) รองลงมา คือ เป็นแบบอย่างในการใช้งานโดยคำนึงถึงความปลอดภัย ($\bar{x} = 3.99$) แสดงให้เด็กเห็นถึงการใช้เพื่อการสืบค้นหาความรู้ ($\bar{x} = 3.86$) เลือกชมรายการที่ให้สาระความรู้ ($\bar{x} = 3.85$) แสดงมารยาทที่ดีในการใช้งาน ($\bar{x} = 3.84$) ตามลำดับ

2. ด้านการเฝ้าระวังในการใช้สื่อ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมมีการปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{x} = 3.83$) เมื่อพิจารณาประเด็นย่อยเป็นดังนี้

2.1 การจัดหาเทคโนโลยีและสื่อที่เป็นประโยชน์

2.1.1 การคัดเลือกสื่อที่ใช้เป็นเครื่องมือด้านความบันเทิง มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$) เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่า มีการปฏิบัติในระดับมากทุกประเด็น ประเด็นย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ จัดหาโปรแกรมหรือรายการที่เกี่ยวกับการประดิษฐ์สร้างสรรค์ ($\bar{x} = 3.90$) รองลงมา คือ

จัดหาโปรแกรมหรือรายการที่เกี่ยวข้องกับการ ว่าภาพยนตร์บาสี ($\bar{x} = 3.88$) จัดหาโปรแกรมเกมให้เด็กเล่นเพื่อความเพลิดเพลิน ($\bar{x} = 3.69$) จัดหาโปรแกรมหรือรายการที่เกี่ยวข้องกับดนตรีให้แกเด็ก ($\bar{x} = 3.73$) จัดหาโปรแกรมหรือรายการที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวและออกกำลังกาย ($\bar{x} = 3.64$) ตามลำดับ

2.1.2 การคัดเลือกสื่อที่ใช้เป็นเครื่องมือด้านการศึกษา มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{x} = 3.76$) โดยมีการปฏิบัติในระดับมาก เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่า มีการปฏิบัติในระดับมากที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ จัดหาโปรแกรมหรือรายการที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับเรื่องราวที่เด็กกำลังเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.97$) รองลงมา คือ จัดหาโปรแกรมหรือรายการที่ส่งเสริมทักษะทางด้านคณิตศาสตร์ ($\bar{x} = 3.84$) จัดหาโปรแกรมหรือรายการที่ส่งเสริมทักษะทาง วิทยาศาสตร์ ($\bar{x} = 3.74$) ให้เด็กใช้เป็นเครื่องมือในการสืบค้นหรือทำงานที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{x} = 3.72$) จัดหาโปรแกรมหรือรายการที่ส่งเสริมทักษะทางภาษา ($\bar{x} = 3.51$) ตามลำดับ

2.2 การใช้สื่ออย่างอิสระภายใต้การดูแล

2.2.1 การให้เด็กใช้สื่ออย่างอิสระในสายตา มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$) โดยมีการปฏิบัติในระดับมาก เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่า มีการปฏิบัติในระดับมากที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ คอยสังเกตขณะเด็กใช้งานและสนทนากับเด็กขณะเล่นเกมหรือดูโทรทัศน์ ($\bar{x} = 4.09$) รองลงมา คือ อยู่ใกล้ขณะที่เด็กเล่นเกมหรือดูโทรทัศน์ ($\bar{x} = 3.99$) ตรวจสอบหลังจากที่เด็กการใช้งาน ($\bar{x} = 3.95$) ตามลำดับ ประเด็นย่อยที่มีการปฏิบัติในระดับน้อย คือ ติดตั้งโปรแกรมการใช้งานคู่มือเพื่อติดตามการเล่นและใช้งาน ($\bar{x} = 3.47$)

2.2.2 การให้เด็กใช้สื่ออย่างอิสระภายใต้ข้อตกลงที่กำหนดไว้ มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{x} = 3.87$) เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่า มีการปฏิบัติในระดับมากทุกประเด็น ประเด็นย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สร้างข้อตกลงกับเด็กในการเล่นและใช้งาน ($\bar{x} = 4.09$) รองลงมา คือ จำกัดเวลาของเด็กในการเล่นและใช้งาน ($\bar{x} = 3.91$) กำหนดอุปกรณ์ให้เด็กเล่นใช้งาน ($\bar{x} = 3.86$) ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยที่เท่ากันคือ จำกัดพื้นที่ของเด็กในการเล่นและการใช้งานและกำหนดงบประมาณในการเล่นและใช้งานของเด็ก ($\bar{x} = 3.50$)

อภิปรายผล

ผลการวิจัย เรื่อง บทบาทของผู้ปกครองในการใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์กับเด็กวัยอนุบาล ผู้วิจัยมีประเด็นการอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ด้านการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

ผลการวิจัย พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย การใช้สื่อร่วมกัน และการให้ความรู้ใน การใช้สื่อร่วมกัน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุดที่สุด คือ การเล่นและใช้งานร่วมกับเด็ก และการให้ความช่วยเหลือขณะใช้สื่อ ตามลำดับ ส่วนการให้ความรู้ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยครั้ง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุดที่สุด คือ การสอนเกี่ยวกับสื่อ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และการเป็นแบบอย่างในการรู้เท่าทันสื่อ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับเป็นบางครั้ง ตามลำดับ จากผลการวิจัยดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของเด็กจาก การใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์ โดยการเล่นและใช้งานร่วมกับเด็ก มีการให้ความช่วยเหลือขณะใช้สื่อ และสอนเกี่ยวกับการใช้สื่ออย่างเหมาะสม เพราะการใช้สื่อที่เหมาะสมจะช่วยขยายประสบการณ์และการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยให้กว้างขวางมากขึ้น ดังที่ บุหงา เม่นคำ (2547) กล่าวว่า การเลือกและหาวิธีการที่ให้แก่เด็กได้บริโภคเทคโนโลยีได้

อย่างถูกวิธี การที่เด็กได้เรียนรู้เทคโนโลยีอย่างถูกวิธี มีวัฒนธรรมที่ดีในการใช้เทคโนโลยีจะส่งผลต่อการพัฒนา ศักยภาพของเด็กได้อย่างมาก โดยผู้ปกครองควรมีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีทุกประเภท โดยต้องศึกษา วิธีการใช้รวมทั้ง ข้อดีและข้อเสียของเทคโนโลยี เพราะขณะที่เล่นอุปกรณ์เทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต สมาร์ทโฟน หรือแม้กระทั่งการดูโทรทัศน์ ควรจัดเป็นกิจกรรมที่ทำร่วมกันกับลูกจะได้เป็นที่ปรึกษาให้กับ ลูกได้ ในกรณีที่พ่อแม่ ผู้ปกครองไม่มีความรู้ทางเทคโนโลยีก็สามารถศึกษาและเล่นร่วมกันกับลูกได้ทำให้เกิด ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภาวิณี อิปส์ (2559) ที่ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้ปกครองในการเป็นสื่อกลางเพื่อส่งเสริมการรู้เท่าทันสื่อของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า บทบาทของผู้ปกครองในการเป็นสื่อกลางเพื่อส่งเสริมการรู้เท่าทันสื่อของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนกรุงเทพมหานครโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า ด้านการใช้สื่อร่วมกับเด็กผู้ปกครองปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการส่งเสริมความรู้ ผู้ปกครองปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับ ผลงานวิจัยของ Linda and others (2006) ที่ทำวิจัยเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในบ้าน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กเล็ก ผลการวิจัยพบว่า การเข้าถึงและการใช้เทคโนโลยีมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก เพื่อการเข้าถึงประโยชน์ จากเทคโนโลยีอย่างเหมาะสมภายในบ้าน ผู้ใหญ่จะต้องเป็นสื่อกลางในการใช้เครื่องมือเพื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพกับเด็ก

2. ด้านการเฝ้าระวังในการใช้สื่อ

ผลการวิจัย พบว่า ด้านการเฝ้าระวังการใช้สื่อ ซึ่งประกอบด้วย การสร้างข้อตกลงในการใช้สื่อ และการใช้งานอย่างอิสระภายใต้การดูแล ผลการวิจัยพบว่า การจัดทำเทคโนโลยีและสื่อที่เป็นประโยชน์ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีการปฏิบัติสูงที่สุด คือ การคัดเลือกสื่อที่ใช้เป็นเครื่องมือด้านความบันเทิง และการคัดเลือกสื่อที่ใช้เป็นเครื่องมือด้านการศึกษา ตามลำดับ และการใช้สื่ออย่างอิสระภายใต้ การดูแล มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีการปฏิบัติสูงที่สุดคือ การให้เด็กใช้สื่ออย่างอิสระในสายตา และการให้เด็กใช้สื่ออย่างอิสระภายใต้ข้อตกลงที่กำหนดไว้ ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่า ในขณะที่ผู้ปกครองมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กขณะเล่นหรือใช้งานเทคโนโลยีและสื่อนั้น ผู้ปกครองได้มีโอกาสนในการสังเกตพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีและสื่อของเด็กไปพร้อมกันด้วยถือเป็นการเฝ้าระวังในการใช้สื่ออย่างเหมาะสม เพราะสามารถให้คำแนะนำได้อย่างทันท่วงทีที่หากพบพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสมของลูก ดังที่ NAEYC และ Fred Rogers Center (2012) ให้คำแนะนำในการใช้เทคโนโลยีและสื่อเชิงปฏิสัมพันธ์ใน การจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยว่า เทคโนโลยีและสื่อเชิงปฏิสัมพันธ์เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพใน การสนับสนุนการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก เมื่อถูกใช้อย่างมีวัตถุประสงค์และเหมาะสม ประสิทธิภาพของเทคโนโลยีและสื่อเชิงปฏิสัมพันธ์มีเช่นเดียวกับเครื่องมืออื่นๆ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับการนำไปใช้ในทางที่ถูกต้อง ภายใต้สถานการณ์ที่เหมาะสม โดยผู้ที่มีทักษะในการใช้งาน ในรอบการปฏิบัติที่เหมาะสมกับการพัฒนา ซึ่งหมายถึงการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ความเหมาะสมของอายุและระดับพัฒนาการ และการตอบสนองต่อบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภาวิณี อิปส์ (2559) ที่ทำวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้ปกครองในการเป็นสื่อกลางเพื่อส่งเสริมการรู้เท่าทันสื่อของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า บทบาทของผู้ปกครองในการเป็นสื่อกลางเพื่อส่งเสริมการรู้เท่าทันสื่อของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนกรุงเทพมหานคร ด้านการควบคุมการใช้สื่อผู้ปกครองปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. โรงเรียนควรจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในการส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์กับเด็กวัยอนุบาล และเน้นให้เห็นถึงความสำคัญของบทบาทของผู้ปกครองที่มีต่อการส่งเสริมการเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์ของเด็ก

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือโรงเรียนอนุบาลควรจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาการใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์กับเด็กวัยอนุบาล ในด้านที่เด็กต้องการพัฒนาและเหมาะสมกับวัย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. โรงเรียนหรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องควรมีนโยบายและกิจกรรม หรือโครงการในสถานศึกษาในการใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์กับเด็กวัยอนุบาล เพื่อให้ผู้ปกครองได้มีโอกาสหรือมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมส่งเสริม

2. ควรทำวิจัยเพื่อหาแนวทางในการสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ปกครองในการใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์กับเด็กวัยอนุบาล เพื่อนำไปสู่แนวทางในการปฏิบัติในการสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองในการใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์กับเด็กมากขึ้น

3. ควรมีการศึกษาการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและสื่อปฏิสัมพันธ์กับเด็กวัยอนุบาล เพื่อจะนำไปสู่แนวทางในการปฏิบัติ เพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กลุ่มสารสนเทศ สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

(2561). ข้อมูลโรงเรียน. สืบค้นจาก https://data.bopp-obec.info/emis/schooldata-view.php?School_ID=1010720033&Area_CODE=1001

ชนิพรรณ จาติเสถียร, กันตวรรณ มีสมสาร และ อภิตี ไชยกาล. (2560). *การใช้สื่อเทคโนโลยีสำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพมหานคร: พลัสเพรส.

บุหงา เม่นทอง. (2547). *ความเชื่อของผู้ปกครองเกี่ยวกับบทบาทของคอมพิวเตอร์ในการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พนิดา ซาตยาภา. (2559). เทคโนโลยีกับเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*. 6(2), 151-162.

ภาวิณี อีปส์. (2559). *บทบาทของผู้ปกครองในการเป็นสื่อกลางเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เท่าทันสื่อของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา ไม่ได้ดีพิมพ์)*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

วรรณิ แกมเกตุ. (2551). *วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วัฒนา ปุญญฤทธิ์. (2552). *เทคโนโลยีสื่อสารกับเด็กปฐมวัย*. สืบค้นจาก <http://www.poonyarit.com/?p=343>

สุขุม เฉลยทรัพย์ และคณะ. (2555). *เทคโนโลยีสารสนเทศ*. กรุงเทพมหานคร: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2560). *สรุปผลที่สำคัญการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2560*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานสถิติแห่งชาติกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.

ภาษาต่างประเทศ

American Academy of Pediatric. (2013). *The AAP policy statement, promoting the well-being of children whose parents are gay or lesbian and an accompanying technical*. Retrieved from <http://pediatrics.aappublications.org/content/early/2013/03/18/peds.2013-0376>

Hatch, K. E. (2011). *Determining the effects of technology on children*. Retrieved from <https://digitalcommons.uri.edu/srhonorsprog/260/>

Linda, M. et al. (2006). Technology in the home and the achievement of young children: Findings from the early childhood longitudinal study. *Early Education and Development*. 17, 421-441.

National Association for the Education of Young Children (NAEYC). (2012). *Accreditation of Baccalaureate and Graduate Degree Programs*. Retrieved from <http://www.naeyc.org/faculty/degrees.asp>.

National Association for the Education of Young Children (NAEYC), & the Fred Rogers Center. (2012). *Technology in early childhood programs serving children from birth through age 8*. Retrieved from http://www.naeyc.org/files/naeyc/file/positions/PS_technology_WEB2.pdf

Zaman, B., Nouwen, M., Vanattenhoven, J., Ferrer, de E., & Looy, V. J. (2016). A qualitative inquiry into the contextualized parental mediation practices of young children's digital media use at home. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*, 60(1), 1-22. doi:10.1080/08838151.2015.1127240